

## Epistola întâi către Corinteni

### Capitolul 2

#### Cuprinsul

|                                                           |          |
|-----------------------------------------------------------|----------|
| <b>Epistola întâi către Corinteni .....</b>               | <b>1</b> |
| <b>Capitolul 2.....</b>                                   | <b>1</b> |
| 6. Isus Hristos și El răstignit.....                      | 1        |
| 7. Ce a pregătit Dumnezeu pentru cei care Îl iubesc ..... | 3        |

#### 6. Isus Hristos și El răstignit

**1 Corinteni 2.1-7:** Și eu, când am venit la voi, fraților, n-am venit cu superioritatea cuvântului sau a înțelepciunii, vestindu-vă mărturia lui Dumnezeu. Pentru că m-am hotărât să nu știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit. Și eu am fost la voi în slăbiciune și în teamă și în mare tremur; și cuvântul meu și predicarea mea nu stăteau în cuvintele convingătoare ale înțelepciunii, ci în dovada Duhului și a puterii, încât credința voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu. Și vorbim înțelepciune între cei desăvârșiți; însă înțelepciune nu a veacului acestuia, nici a stăpânitorilor veacului acestuia, care vor fi desființați. Ci vorbim înțelepciunea lui Dumnezeu care este în taină, ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o mai înainte de veacuri spre gloria noastră:

Pentru cineva ca apostolul Pavel, nu ar fi fost dificil să-i câștige pe corinteni pentru Evanghelie prin discursuri impresionante. El era un orator experimentat, care cunoștea și modul de gândire al vremii sale. S-ar fi putut adapta fără efort. Cu darul său, ar fi putut prezenta Evanghelia într-un mod plăcut și atrăgător. Dar atunci nu le-ar fi vestit mărturia lui Dumnezeu, ci ceea ce voiau ei să audă. Astfel, el însuși ar fi fost onorat. Pavel voia să evite aceasta. Pe el îl interesa mărturia lui Dumnezeu, nu să arate ceva despre el însuși sau despre altcineva.

Pavel știa ce se întâmplă în Corint. Știa că există o singură cale de a-i câștiga pentru Hristos, și anume prezentându-le pe Hristos ca fiind Cel răstignit. Observi tu că în Corint el nu predica atât de mult mântuirea, cât crucea? Hristos era conținutul predicii sale. Dar el predica pe Hristos în cea mai mare umilire a Sa. El L-a prezentat ca pe un răstignit. Se poate obține multă glorie din asta? Putem spune cu siguranță că nu se poate obține niciun fel de glorie. Moartea pe cruce este cea mai rușinoasă moarte pe care ne-o putem imagina. Astfel, Pavel le amintește cum au ajuns la credință în acea vreme. Aceasta nu s-a întâmplat datorită elocvenței sale, ci datorită faptului că le-a prezentat pe Hristos ca răstignit. Ei uitaseră acest fapt și, de aceea, admirau din nou tot felul de lucruri care înalță omul. Ai întâlnit aceste lucruri în capitolul 1, lucruri precum înțelepciunea, prestigiul și puterea. Pavel nu voia să aibă nimic de-a face cu ele, pentru că, pentru el, ele erau judecate prin crucea lui Hristos. Și noi trebuie să ne amintim mereu acest fapt.

## Capitolul 2

El nu fusese printre ei ca un om puternic, ca unul de care să fie mândri. Slăbiciune, frică și mult tremur – acestea erau sentimentele pe care le avea când era printre ei. Cu astfel de sentimente nu ajungi departe în lume. În lume trebuie să fii dur, să te impui și să nu accepți nimic. Dar, pentru că Pavel nu căuta să se prezinte nici pe sine însuși, nici gloria lui, Duhul Sfânt a putut să-l folosească și să dea putere cuvintelor lui. Astfel, credința lor nu se baza pe ceva uman, ci pe puterea lui Dumnezeu. Dacă credința ta se bazează pe ceva ce ai primit de la un om, acesta te va părăsi irevocabil în momentul decisiv. Niciun om, oricât de inteligent sau înțelept ar fi și oricât de frumos ar vorbi, nu poate da cuvintelor sale puterea de care ai nevoie pentru a trăi. Numai puterea lui Dumnezeu te ține în picioare și pe calea cea dreaptă și te duce în siguranță la ținta vieții tale. Tu te poți baza pe aceasta și trebuie să ții cu tărie la aceasta.

Dar credincioșii din Corint nu trebuiau să creadă că Pavel nu era în stare să vorbească cu înțelepciune. Ba da, era în stare! Dar Pavel știa unde era locul potrivit pentru asta – și anume nu în fața lor, ci în fața celor desăvârșiți. Poate că acum spui: „Atunci nu poate face asta nici cu mine, pentru că nici eu nu sunt desăvârșit.” Dar tocmai asta este întrebarea. În Biblie se vorbește despre diferite feluri de desăvârșiți. De exemplu, în Evrei 10 scrie: „Pentru că, printr-o singură jertfă i-a desăvârșit pentru totdeauna pe cei sfințiți” (Evrei 10.14). Aici este vorba despre poziția ta înaintea lui Dumnezeu. Prin jertfa Domnului Isus (moartea Lui ispășitoare), Dumnezeu te vede ca fiind desăvârșit, pentru că El îți atribuie lucrarea desăvârșită a Domnului Isus. Nimeni nu poate diminua valoarea acestei jertfe înaintea lui Dumnezeu. De aceea, nimeni nu poate diminua poziția ta înaintea lui Dumnezeu. Ești și rămâi desăvârșit, pentru că Dumnezeu te vede în jertfa desăvârșită a lui Hristos.

În Filipeni 3.12 citești despre o desăvârșire sau perfecțiune pe care încă nu o ai, pentru că este încă în viitor. Aceasta are legătură cu viața ta pe pământ, unde încă poți avea parte de durere și suferință. În cer, aceasta nu va mai fi așa. Acolo totul este desăvârșit.

În Filipeni 3.15 citești pentru a treia oară despre desăvârșire, și acesta este și sensul din 1 Corinteni 2.6. Cei desăvârșiți, la care se face referire aici, sunt creștinii care vor să-I dea lui Hristos primul și singurul loc în viața lor. Ei sunt creștini maturi, care se disting prin desăvârșire spirituală. Ei nu mai vor să dea loc în viața lor lucrurilor lumii, cum ar fi înțelepciunea, onoarea și puterea. Dar, deoarece credincioșii din Corint încă considerau aceste lucruri importante, ei nu puteau fi numiți „desăvârșiți”. Înseamnă asta că niciodată nu vei mai considera important nimic din ceea ce aparține acestei lumi? Nu, nu înseamnă asta, pentru că vechea ta natură, carnea, va încerca mereu să te impresioneze prin înțelepciune și putere. Dar dacă vei constata asta la tine – sau dacă altcineva îți atrage atenția asupra acestui fapt – spune-i imediat Domnului Isus.

Domnul Isus are mai mult pentru tine decât faptul că El, ca Cel răstignit, a pus totul în ordine pentru tine înaintea lui Dumnezeu. El vrea ca tu să te bucuri de faptul că El este acum Omul glorificat la dreapta lui Dumnezeu în cer. Poți citi despre aceasta în epistolele către Coloseni și Efeseni. Acolo vei citi despre Hristos, „în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoștinței” (Coloseni 2.3), și despre „înțelepciunea atât de felurită a lui Dumnezeu” (Efeseni 3.10). Gândești că vei înțelege ceva din acestea dacă te ocupi încă de înțelepciunea acestei lumi sau dacă îi admiri pe cei mari ai acestei lumi? Toate acestea vor fi distruse cândva; nu va rămâne nimic din ele. Deși Pavel nu poate aprofunda acest subiect aici, el menționează totuși câteva lucruri importante în legătură cu înțelepciunea lui Dumnezeu.

În primul rând, este o „înțelepciune ascunsă”. Asta înseamnă că necredința nu poate vedea această înțelepciune. În lumea din jurul tău nu o poți percepe. Dar această înțelepciune este ascunsă și

pentru un credincios care gândește lumește și trăiește în mod lumesc sau care încă mai acordă valoare înțelepciunii acestei lumi. Înțelepciunea lui Dumnezeu este ascunsă minții omenești, care nu poate pătrunde în ea.

În al doilea rând, această înțelepciune a lui Dumnezeu este eternă. Nu poți indica momentul în care Dumnezeu a dobândit această înțelepciune. Este o înțelepciune la fel de eternă ca El Însuși.

În al treilea rând, Dumnezeu a predestinat această înțelepciune pentru noi. Deci, El a gândit în mod conștient să-ți dăruiască această înțelepciune. Poți să-ți imaginezi asta fără să-ți vină amețea și fără să-L lauzi în inima ta pentru asta?

În al patrulea rând, este o înțelepciune care servește la gloria ta. Din tine însuți nu ai avut și nu ai nici o glorie, nimic plăcut sau atrăgător. Prin înțelepciunea lui Dumnezeu, acest fapt s-a schimbat. În ochii lui Dumnezeu, tu ai acum glorie. Această glorie nu este altceva decât propria glorie a lui Dumnezeu, cu care El te-a îmbrăcat în Domnul Isus. În aceasta se exprimă înțelepciunea Lui. Despre modul în care Dumnezeu ți-a putut da această glorie poți citi în Ioan 17. Acolo, Domnul Isus Îi spune Tatălui Său: „Și Eu le-am dat gloria pe care Mi-ai dat-o Tu” (Ioan 17.22). Cu cât te ocupi mai mult cu Domnul Isus, cu atât mai mult gloria înțelepciunii lui Dumnezeu va străluci în viața ta. Și asta este ceea ce Dumnezeu dorește să vadă.

*Citește din nou 1 Corinteni 2.1-7. - Ce te atrage mai mult: înțelepciunea lumii sau înțelepciunea ascunsă a lui Dumnezeu? De ce?*

## 7. Ce a pregătit Dumnezeu pentru cei care Îl iubesc

**1 Corinteni 2.8-16:** ... pe care nici unul din stăpânitorii acestui veac n-a cunoscut-o (pentru că, dacă ar fi cunoscut-o, nu L-ar fi răstignit pe Domnul gloriei). Dar, după cum este scris: „Ceea ce ochiul nu a văzut și urechea nu a auzit și la inima omului nu s-a suit este ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru aceia care-L iubesc”. Iar nouă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său, pentru că Duhul cercetează toate, chiar adâncimile lui Dumnezeu. Pentru că cine dintre oameni știe lucrurile omului, decât duhul omului, care este în el? Astfel și lucrurile lui Dumnezeu, nimeni nu le cunoaște, decât Duhul lui Dumnezeu. Dar noi am primit nu duhul lumii, ci Duhul care este de la Dumnezeu, ca să cunoaștem lucrurile care ne-au fost dăruite de Dumnezeu: despre care și vorbim, nu în cuvinte învățate prin înțelepciune omenească, ci în cele învățate prin Duhul, explicând cele spirituale prin mijloace spirituale. Dar omul natural nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, deoarece sunt nebunie pentru el; și nu le poate cunoaște, pentru că ele se judecă spiritual; dar cel spiritual judecă toate lucrurile și el nu este judecat de nimeni. Pentru că „cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-I poată da învățătură?” Noi însă avem gândul lui Hristos.

Ochii conducătorilor acestei lumi – care erau în primul rând conducătorii religioși ai lui Israel – erau închiși. Deoarece luptau pentru propriile lor avantaje, pentru propria lor onoare și pentru propria lor reputație în fața poporului, erau orbi față de înțelepciunea lui Dumnezeu, care era palpabilă în fața lor în Persoana Domnului Isus. Este de neconceput că ar fi crucificat pe Domnul gloriei dacă ar fi înțeles măcar puțin cine era El și de ce venise. Poți să știi totul foarte bine și să cunoști Biblia foarte bine, așa cum o făceau fariseii și cărturarii, dar dacă prin asta devii important, devii orb față de gloria Domnului Isus! Atunci pierzi din vedere ceea ce Dumnezeu a pregătit pentru cei care Îl iubesc.

## Capitolul 2

Lucrurile, pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei care Îl iubesc, nu pot fi văzute cu ochii naturali sau auzite cu urechile. Ele nu au apărut nici în inima omului. Orice contribuție a omului natural – adică a omului fără Dumnezeu – lipsește. Sunt lucruri, pe care Dumnezeu le-a pregătit.

Dacă citești superficial versetul 9, s-ar putea să te gândești: „Deci totul este prea înalt și prea greu de înțeles pentru noi. Mai bine nu mă ocup de ceea ce «Dumnezeu a pregătit pentru noi», pentru că oricum nu pot să înțeleg.” Mulți au gândit și au vorbit astfel. Dar aceasta este doar consecința unei lecturi superficiale. Versetul 10 ne spune: „Iar nouă, Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său.” Așadar, nu există nicio scuză pentru a nu te ocupa de lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu. Duhul este gata în orice moment să ți le dezvăluie. Este vorba despre faptul dacă inima ta tânjește după Dumnezeu, dacă Îl iubești, pentru că El a pregătit aceste lucruri pentru cei care Îl iubesc. Când iubești cu adevărat pe cineva, vrei să-l cunoști mai bine. La fel este și cu dragostea noastră pentru Dumnezeu.

Nu ai putea ști niciodată nimic despre lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru tine dacă El nu le-ar fi revelat. Dumnezeu ar fi putut păstra toate acestea pentru Sine și ți le-ar fi arătat abia când ai fi ajuns în cer. Dar Dumnezeu nu a făcut asta. El le-a revelat și le-a făcut cunoscute deja, prin Duhul.

În versetul 12 Duhul este numit „Duhul lui Dumnezeu”. Pentru a clarifica ce vrea să spună, Pavel face o comparație cu duhul omului. În cazul omului, nimeni nu cunoaște interiorul său în afară de propriul său duh. Numai tu știi, prin propriul tău duh, ce se întâmplă în interiorul tău. Tu ești singurul care știe cu ce întrebări și probleme te confrunți sau de ce ești bucuros și fericit. Toți ceilalți oameni nu au habar despre asta și nici nu pot să afle. Singura posibilitate ca altcineva să afle ceva despre asta este ca tu să-i spui. În același fel a procedat Dumnezeu pentru a-ți spune tot ce ți-a dăruit. Numai Duhul lui Dumnezeu cunoaște adâncurile inimii lui Dumnezeu și gândurile și sentimentele pe care El le are pentru tine. Tu ai primit acest Duh! Prin El poți cunoaște lucrurile care ți-au fost dăruite de Dumnezeu. Acum ai capacitatea necesară pentru asta. Duhul lumii – pe care nu l-ai primit – se găsește în ceea ce oamenii au inventat singuri sau în ceea ce le-a șoptit diavolul. Dar cu acestea nu ajungi nicidecum câtuși de puțin mai departe în ceea ce privește lucrurile divine. Duhul lumii nu știe absolut nimic despre acestea și nu are nicio legătură cu lucrurile divine; dimpotrivă, este diametral opus lor.

Începând cu versetul 13, vei citi despre mijloacele pe care le-a folosit Dumnezeu pentru a-ți comunica ceea ce avea în inima Sa. Dumnezeu nu a folosit cuvinte ale înțelepciunii omenești. Atunci omul ar fi primit din nou onoarea. S-ar fi putut spune: „Ce oameni înțelepți sunt aceștia, care pot comunica lucruri atât de înalte.” Despre ce este vorba de fapt? Este vorba despre lucruri spirituale. Cine poate comunica ceva despre acestea? Numai Duhul! Pentru a ne comunica ceea ce ne-a fost dăruit de Dumnezeu, Duhul folosește cuvinte spirituale. Ce fel de cuvinte sunt acestea? Sunt sunete de neînțeles? Nu, sunt cuvinte normale, de uz cotidian, cărora Duhul le conferă însă o semnificație spirituală. Sunt cuvinte care pentru omul natural sunt o nebunie; el nu înțelege absolut nimic din ele. Gândește-te! Înțelege un necredincios ceva din ceea ce îi spui despre relația ta cu Dumnezeu și despre cum ți s-a schimbat viața de când Îl cunoști pe Domnul Isus? Cum se explică asta? Tu vorbești limba română normală și totuși nu ești înțeles. Asta se întâmplă pentru că lucrurile Duhului lui Dumnezeu sunt o nebunie pentru omul natural. El nu le poate înțelege, pentru că ele sunt judecate spiritual, iar pentru a putea judeca spiritual, ai nevoie de Duhul lui Dumnezeu.

Este vorba de două lumi complet diferite. Într-o lume, lumea spirituală, în care totul se învâрте în jurul Domnului Isus, se vorbește limba Duhului. În cealaltă lume, lumea naturală, în care totul se

## Capitolul 2

învârte în jurul omului și al intereselor sale, se vorbește limba cărnii. Între aceste două lumi nu există niciun fel de acord. Deoarece acum ești credincios, poți înțelege modul de gândire și de viață din lumea naturală, pentru că ai făcut parte din ea în trecut; acum ești în măsură să judeci toate lucrurile. Dar cineva care nu are Duhul nu te poate judeca sau înțelege. Numai prin Duhul lui Dumnezeu este posibil să ne formăm o părere despre tot felul de lucruri.

Pentru a rezuma această învățătură importantă a apostolului despre revelarea înțelepciunii lui Dumnezeu, putem spune următoarele: în primul rând, revelarea are loc prin Duhul (versetul 10). Apoi urmează comunicarea, modul în care ea ajunge la noi, și anume prin cuvinte spirituale (versetul 13). În final, ea este primită de persoane spirituale (versetul 14).

Cele spuse mai înainte par a fi destul de arogant. Ai putea aproape să crezi că ai devenit egal cu Dumnezeu. Ultimul verset al acestui capitol oferă soluția: nimeni nu a cunoscut gândul Domnului, ca să-I poată da învățătură. Sună obraznic. Există oameni care cred că Dumnezeu a greșit în toate. Am auzit odată pe cineva spunând: „Dacă aș fi Dumnezeu, totul ar fi altfel.” O astfel de persoană crede că poate să-L învețe pe Dumnezeu, dar, în realitate, nu înțelege nimic despre Dumnezeu. Dar tu, ca credincios, ai o viață nouă, o natură nouă. Hristos este viața ta. Prin aceasta ai sensul, modul de gândire al lui Hristos. Acum poți privi și judeca lucrurile așa cum a făcut-o și face Hristos. Este foarte important să știi că, deoarece acum L-ai primit pe Hristos ca viață a ta, ești capabil să judeci toate lucrurile. Înțelegi cu siguranță că, în practica vieții tale de credință, trebuie să rămâi aproape de Domnul pentru a-I da spațiu „gândirii Lui”. Tocmai acest lucru le lipsea credincioșilor din Corint, după cum vei vedea în capitolul 3.

*Citește din nou 1 Corinteni 2.8-16. - Ce lucruri citești aici despre Duhul?*

---

Tradus de la: <https://www.kingcomments.com/de/bibelstudien/1Kor/2>